

هزرا ئیکه‌تیبیا هه‌بوونی د دیوانا مه‌لاینج جزیری دا ب پێشه‌ریڤن لیکچواندنا ئین عه‌ره‌یی

وه‌حید نیعمه‌ت په‌مه‌زان^۱

شقان قاسم هه‌سه‌ن^۲

(وتاری توێژینه‌وه‌یی)

کاتی وه‌رگرتن: ۱۱ رێبه‌ندانی ۱۴۰۳، کاتی په‌ژێران: ۲۱ خه‌رمانه‌نی ۱۴۰۴، ل. ۲۱۵-۱۹۳

DOI: 10.22034/JOKL.2025.142778.1415

چکیده

موضوع وحدت وجود در شعر کردی و بالاخص نزد ملای جزیری، بر مبنای تشبیه عارف اندلسی (ابن عربی) بررسی شده‌است، دیدگاه و مبنای این موضوع در مورد جهان الهی و هستی شناسی مادی انسان است. از لحاظ اصطلاحی موضوع وحدت وجود به دو معنی می‌آید: ۱. ذات خداوند در درون موجودات است؛ ۲. همه موجودات در اصل ذات خداوند هستند. که این یکی فکر فلوطین است. وحدتی که بیشتر در تصوف اسلامی آشکار می‌شود، فکری است که همه موجودات را، پاره‌ای از جهان خدایی می‌انگارد، عارفان بر این باورند که خداوند متعال، حقیقت مطلق است، همه موجودات دیگر از آن مصدر مشتق‌اند. به نظر می‌رسد که ملای جزیری سود از تشبیهی که ابن عربی به کار برده است، جسته باشد که در بعضی جهات، نظرات خویش را نیز افزوده است. این پژوهش در پایان به این نتیجه می‌رسد، شیخ شاعر ملای جزیری، یکی از پیروان افکار وحدت وجود است که وحدت وجود اسلامی است، آن وحدتی که انسان و موجودات را بخشی از جهان ذات خداوند می‌شمارند، ولی نه خود ذات خداوند متعال، لیکن آن وحدت غربی نیست که همه جهان و همه مواد موجود در آن را، به ذات خداوند برمی‌گرداند. در نزد جزیری، ذات خداوند مطلق است و هر چیز دیگری، انعکاسی از آن هستی‌اند، تشبیهاتی مانند: (نور، آب و دریا، آینه و انعکاس و تجلیات در آن و...) روشن می‌شوند.

واژه‌گان کلیدی: خداوند، ابن عربی، ملای جزیری، تشبیه، وحدت وجود

کورتە

بابه‌تی ئیکه‌تیبیا هه‌بوونی د شعرا کوردیدا و ب تایه‌ت ل ده‌ف مه‌لاینج جزیری، ل دوێف نه‌وان پێشه‌ریڤن عارفی نه‌ندهلوسی ئین عه‌ره‌یی داناین، نه‌ف بابه‌ت به‌ریخودانی ل جیهانا ئیلاهی و هه‌بوونا ماددیا مرۆفی دکه‌ت، ژ پرویی ئیکه‌تیبیا هه‌بوونی ب دوو واتایان ده‌یت: ۱. خودی د ناف بونه‌وه‌راندایه‌؛ ۲. هه‌موو بونه‌وه‌ر د بنیاتنا خودی نه، نه‌فا دوویی رێنازا نه‌فلۆتینه، نه‌وا زنده‌تر د ناف سۆفیگیریا ئیسلامیدا درده‌که‌فت، نه‌و هزرا ئیکه‌تیبیا هه‌بووتیه‌ یاکو بونه‌وه‌ران ب به‌شه‌ک ژ جیهانا خودایی دزانن، ل نه‌وی باوره‌نه‌ کو خودی حه‌قیقه‌تا ره‌هایه و بیڤ دی هه‌می ژ وی ژنده‌ری په‌میدا بوینه. گریمانه ده‌یتنه‌کرن کو مه‌لاینج جزیری نه‌ف لیکچواندنیڤ ئین عه‌ره‌یی بکاره‌ینان، لگه‌ل زنده‌کرنا هنده‌ک بوچوونان لسه‌ر. نه‌تجامین فه‌کۆلینی نه‌وی یه‌کی دسه‌لمینن کو شیخ نه‌حه‌مدی جزیری، دوێفکه‌فتیه‌کی ئیکه‌تیبیا هه‌بووتیه‌ هه‌لبه‌ت ئیکه‌تیبیا هه‌بوونا وی، بابه‌ته‌کی ئیسلامیه‌، نه‌فا دینیت مرۆف و بوونه‌وه‌ر به‌شه‌کن ژ جیهانا خودایی، نه‌کو خودی ب خونه‌، به‌لج نه‌ ئیکه‌تیبیه‌کا رۆژنایایی یاکو هه‌می جیهانی و هه‌ر مادده‌یه‌کی ب خودی دینیت. ل ده‌ف جزیری خودی ره‌هایه، هه‌ر تته‌ت دین به‌شه‌ک ژ نه‌وی هه‌بوونی، نه‌فه‌جا ب لیکچواندنیڤ وه‌کو (نور، ناف و دریا، خودیک و په‌نگه‌مان تینا...) داینه‌ دیارکرن.

وه‌شگه‌لی سه‌ره‌کی: خودی، ئین عه‌ره‌یی، مه‌لاینج جزیری، لیکچواندن، ئیکه‌تیبیا هه‌بوونی

۱. خۆنده‌کارێ دوکتۆرایێ زمان و نه‌دبا کوردی، زانکۆیا زاخۆ، هه‌رمێما کوردستان، عێراق waheed.ramadhan@uoz.edu.krd
۲. پ. ه. د. له‌ پشکا زمانێ کوردی، زانکۆیا زاخۆ، هه‌رمێما کوردستان، عێراق shivan.qasim@uoz.edu.krd

۱- پیشه‌کی

ئیکه‌تیا هه‌بوونی (وحدة الوجود) ژ ئالیی زاراقیقه، ئەف تیگه‌ه ژ دوو په‌یقین جودا پیکه‌هیت، په‌یقا «وحدة» ب واتایین «۱- فهدەری؛ ۲- ئیکگرتن؛ ۳- ئیکانه‌تی» (دۆسکی، ۲۰۱۶: ۱۰۶۴) ده‌یت. د ناف لوعه‌تناما دئیه‌خود/د، په‌یقا ئیکاتی (وحدة) ب واتایین «ئیکبون، ئیکاتی، تاکایه‌تی، ته‌نهایی» (ده‌خدا، ۱۳۷۷: ذیل وحدة). ئیکاتی ب واتایا «ئیک، ئیکانه‌هیت و ل ده‌ف عارفان واحدیته‌ دهربرینه ژ زاتی کو سه‌ره‌کانیا نافان ژ ویه و ئەحه‌دیته‌تا نافان ب زاتییه‌ گه‌له‌کیا نافان ب سیفه‌تایه» (سجادی، ۱۳۸۳: ۷۷۷). ئیکتی راسته‌قینه، «ئو هه‌بووی ب کریاره‌ بیج دهربرینی ژ وی واتایی دکت کو گوهورین و گه‌له‌کی ل ده‌ف وی ب چ ره‌نگان ناییت، ناهیت قیاس کرن ب چ سیفه‌تین له‌شداریی، ئەو د ناف گه‌ردوونی ئەوه‌کو که‌سییه و چ شه‌به‌یقین خوه‌نین، ئەو زاتی حه‌قی بلند» (سجادی، ۱۳۸۳: ۷۷۸).

هه‌ردیسان په‌یقا «الوجود» ب واتایین «۱- هه‌بوون؛ ۲- خه‌ریی؛ ۳- ل نک سو‌فیان دبیته‌ نه‌مانا سالۆخه‌تیت به‌نیا ل نک موریدی ب خه‌ریییا ل نک چیدت» (دۆسکی، ۲۰۱۶: ۱۰۶۵) ده‌یت. هه‌روه‌سا ب واتایا «هه‌بوون و دژی نه‌بوونی، هه‌بوون د عورفیدا ب واتایا له‌ش و به‌ده‌نی بکاره‌تاییه» (ده‌خدا، جلد پانزدهم، ۱۳۷۷: ۲۳۱۳۰). هه‌ردیسان هه‌بوون ل ده‌ف سو‌فی ئەو سه‌عیدی خه‌راز ئانکو «که‌شفا حالی و زانینا حالییه‌ بیج حال» (صدری نیا، ۱۳۸۸: ۵۸۹). هه‌روه‌سا وجود ب واتایین «۱- هه‌یین، دیاربوون؛ ۲- هه‌بوون، بوون؛ ۳- دیاربوو؛ ۴- هه‌ین، به‌رامبه‌ر نه‌بوونی؛ ۵- د ته‌سه‌وفیدا ب واتایا ژ ناقچوونا که‌سه‌کییه و ژ ده‌ستدانا سالۆخه‌تین به‌شه‌رییه ب ریکا هه‌بوونا زاتی حه‌ق، چونکی ده‌ما سو‌لتانی حه‌ق (خودی) دهر دکه‌فت، به‌شه‌ریه‌ت نامینیت» (معین، ۱۳۸۶: ۱۷۴۰ و عمید، ۱۳۸۳: ۱۹۴۳).

ه‌زرا میتافیزیکی یا ه‌ژمارا نه‌دیار ژ پله‌یین هه‌بوونا د ئیکاتییدا یا کو هه‌می جوداهی د ناف ویدا غه‌رق یان ژی فه‌نابووینه، ئەو هه‌دف‌ژییه‌ کا عه‌قلانه‌ نا‌فا ناکه‌ت، به‌لکو به‌روفازی،

ئەف دوو حه‌قیقه‌ته‌ ب هه‌دف‌وو گر‌داینه، هه‌ر زوی دیار دبیته، مرؤف دشیته‌ که‌مالا ئیلاهی ب ریکا ئیک ژ وان بیخیت ژیر فە‌کۆلینج، هوسا ب ره‌نگی مه‌جازی ئەم دشیین بیژین بی، دووماهی و بی، سنووریا خودی و ل دویف ئەوی دهر که‌فتنا خوه‌ یا ئیکتی یا کو ئیکاتییه و یان ل دویف ئەو دهر که‌فتا ئەسمانی یا کو ماهیته‌ته‌ کا فه‌نانه‌بووی و نه‌دیار هه‌یه، ئەم دشیین دویف‌چوونی ل سه‌ر بکه‌ین، هوسا دیار دبیته، ئەو یان ته‌فکر «شامل» یان ژی «ب سانه‌ی» یه (بورکه‌هات، ۱۳۷۴: ۲۸-۲۹).

به ریخوه دان ل ته سه و فعی بی به ریخوه دان ل تیورا ناقدارا ئیکه تییا هه بوونی، یان ئیکه تییا بلندا هه بوونی^۱ تیگه ها فه کۆله ری درۆست نابیت، ژ بهر کو پینگه هه کا هه ری بلند د ناف نه فی هزیندا په یدا کرییه. مخابن،

نه ب تنی موسلمانین زاهری، به لکو گه له ک ژ پۆژنافاییان و هتا هنده ک ژ موسلمانین سه رده م ژی نه و ب خه له تی ب هه می خودانه^۲ ته فسیر کرییه، بۆ تیگه هشتن ژ فی تیوری، یا کو گه له ک که سان ب نافعی گولا سه ر سه به تا ته سه و فعی دایه نیاسین، دقیت نه م ده ستی کچی به ریخوه دان ل پله یین گشتی یین هه بوونی بکه یین، د ئیکه مین پله دا مه راستییا راستییان (حقیقه الحقایق) هه یه، نه و راستییا سه روو هه بوونه^۳، و هنده ک نه وی راستیی ب نه- هه بوون^۴ دده ن زانین، نانکو نه و واقعیه تا هتا ژ هه بوونی گۆتنه کا نه رینی هه یه، نانکو بلندتره ژ هه بوونی (نصر، ۱۳۹۳: ۱۴۳).

په یفا Pantheism د بنه رته دا ژ دوو تیگه هین Pan ب واتایا هه می و Theo ب واتایا خودی، پیکهاتییه (کا کایی، ۱۳۹۳: ۶۱). خه له تییا شروقه کرنا تیگه هی ئیکه تییا هه بوونی نه ب تنی ل ده ف که سانین ناسایی په یدا بوویه، به لکو هتا ل ده ف *دائرة المعارف بریتانیکا* نه ف تیگه ه ب خه له تی هاتییه نیاسین، هوسا پیناسه کرییه «ئیکه تییا هه بوونی، د فه لسه فه و ئیلاهیاتیدا، نه ف تیوره ب خودا هه مییه و هه می خودانه هاتییه نیاسین، چ بوونه وهرین جودا ژ خودی نینن، خودی جیهانه و جیهان خودییه. سپینوزا ژ بهرگریکارین ب نافوده نگین فه لسه فا ئیکه تییا هه بوونی (پانتائیزی)» (کا کایی، ۱۳۹۳: ۶۱). خالا ئیکه تییا هه بوونا ئیسلامی ژ تیگه ها پانتائیزی جودا دکه ت، ئیکه تییا هه بوونی دیار دکه ت، نه ف جیهان تشته کی جودا ژ خودی نینه، به لی نه ف جیهان نه خودییه، به لی د تیگه ها نه ورۆ پیدا و ب تاییه ت ل ده ف بارۆگ سپینوزایی، هه ر تشته خودییه و خودی هه ر تشته.

ژ رووی تیگه هیفه ئیکه تییا هه بوونی ب دوو واتایان دهیت؛ «ئیک، نه و یه کیتی بوونه ی که باوه ری وایه خوا چوره ته ناو بوونه وهره وه "إن الله حال في الكون". دوو، هه موو بوونه وهر له بنه مای خواوه ده رچوووه و ده رچوووه که کار له گه وهه ری خوایه تی ناکا، نه مه ی دووه میان ریبازی نه فلۆتینه که هاتووته ناو سو فیگه ربی ئیسلامییه وه» (شوان، ۲۰۲۱: ۸۱). هه ردیسان ژ نالیی تیگه هیفه ئیکه تی و ئیکه تییا هه بوونی نه فی واتایی دگه هینیت «یه کتابی سیفه تی واحیده، به لای عاریفه کانه وه مه به ست له یه کیتی، حه قیقه تی بوونی حه قه. یه کیتی بوون واتا، نه وه ی که بوونی واحیدی حه قیقییه و بوونی شته کان ده رکه وتنی حه قه به شیوه ی شته کان و زۆربوونی پله کان

1. Transcendent Oneness Or Unity Of Bbeing
2. Pantheism
3. Beyond-Being
4. Non-Being

کاروباریکی ئیعتیباریه و له غایه تی نوئبوونه وهی فهیزی رهحمانی بوونه وهره کان دهرده کهون» (شوان، ۲۰۱۰: ۳۳۱). ههردیسان د بارا ئافئین خودی دا، ئین عهره بی ل وی باوه رییه کو «ئاف؛ ئیک ئیکه ل ههمبه ری وی زاتی خودان ئاف هاتینه، ئه وی یی پاقره ژ هژماران و خالییه ژ مادده و جهی» (ابن عربی، ۱۴۰۰: ۴۶). ئه وه سفین ئین عهره بی بو خودی بکاردهینت، ئه وی ژی خودی تشته ک جودایه ژ ئاف و سیفاتین خوه، ههر ئیک ژ وان ئاف و سیفته تان تشته کی پالدهن خودی، ئه فهیه یا کو گه له کییا ئاف و سیفته تان دروست دکهت، ههردیسان دوو خالین دی یین خودی ژ ماددیته و جهی خالی دکهت.

ئیکه تییا هه بوونی، وه کو تیگه هه کی سو فیانه د ئاف سو فیگه رییا فهلسه فیدا دهرده کهفت، مه رهم ژی «بوونه وهر هه می وه کو هه بوونه کا حق دانه نیاسین و ئه وه هه بوونا دی یا ژ بلی یا حق، وه کو دهرئه نجامین وی دهین نیاسین بو نمونه پیل، چیکین بارانی، چیکا ئافی، خو ئاف هه می پیکفه وه کو ئاف هژماردینه» (دهخدا، جلد پانزدهم، ۱۳۷۷: ۲۳۱۳۵). ئه ف تیگه هه پرسه کا فهلسه فی و عرفانییه، ئه گهر ئه م جیهانا بیگیان، گیا، گیانه وهر، کان و فهله کیاتا هه میی دین ئیک هه بوون و ل سه ری وان خودی جه دگریت، خودی ئه وه هیژا مه زن و ب هیژه، که واته ل قیری دوو هه بوون دهرده کهفن «هه بوونه ک پیدفیا هه بوونی (واجب الوجود)، هه بوونه کا دی، ئه وه جو ری هه بوونییه یا پیدفی ب هه بوونه کا دی هه بت، ئه ف جو ری هه بوونا دوویع هه بوونه کا لاوازه و پیدفی ب هه بوونا سه ره کی ههیه» (دهخدا، جلد پانزدهم، ۱۳۷۷: ۲۳۱۳۵). گه له ک ژ فه قیهان د بارا ئیکه تییا هه بوونیدا ئین عهره بی ب دروست کرنا شریکان بو خودی دهن زانین، به لی ئه وه ب خوه قی هزی رته دکهت «ئه گهر د حه قیهه تیدا خودا وهند و به نده هه قبه ش بین، ئانکو ئیلاهی ئیکانه، یان به نده بی ئیکانه بین ئیک، ئانکو بیت هه مان عهینئ ئیکاتیی زات ئیکانهیه، ئه ف تشته ب چ رهنگان دروست نینه» (ابن عربی، ۱۴۰۳: ۲۰). که واته ب ته مامی وی رته دکهت کو به نده و ئیلا هه وه کو یه ک بن، به لکو ههر دا کو کیی ل ئیکاتییا ره ها دکهت، وه کو دیبژت:

وفي كل شيء له آية تدل على أنه واحد^۱ (ابن عربی، ۱۳۹۳: ۱۱۱).

ئانکو، ئه گهر چ خودی ته گه له ک تشته ئا فراندینه، به لی ئه وه تشته هه می دبن نیشان، ئه وه نیشان دهربرینی ژ ئیکاتییا خودی دکهن.

د فهلسه فیدا چه ند جو ری هه بوونی دهین دیار کرن، ژ وان ژی:

۱. واتا: د هر تشته کیدا نیشان ههیه، ئاماژی ب هه بوونا ئیکي دکهت.

ئیک، ئیکاتییا راسته‌قینه (وحدت حقیقی)، هه‌رده‌ما تشتین زنده ب تنی ژ نالیه‌کیقه هاتنه لیکدان و گه‌هشتن ئیک، وی ده‌می ئیکیا وان ئیکیه‌کا راسته‌قینه‌بی نابت، به‌لکو هه‌ر ده‌ما تشت ژ هه‌می نالیانقه هاتنه لیکدان، وی ده‌می دبن ئیکیا راسته‌قینه.

دوو، ئیکاتییا که‌سی (وحدت شخصی)، ئانکو هه‌بووی ئیکانه ب ریکا ئیکاتییا که‌سی ده‌یت دیارکرن.

س، ئیکاتییا جیهانی (وحدت عالم)، هه‌کیمان گوتیه: ئیکاتییا جیهانی به‌لگه‌یه ل سه‌ر ئیکاتییا نامیری. ئه‌رستۆ ب ریکا ئیکاتییا جیهانی گه‌هشتیه نیاسینا بنیاتن کو خودییه.

چار، ئیکاتییا ریزه‌یی، وه‌کو وئ ئیکاتییا د ناڤه‌را شاهه و عه‌سکه‌ریدا یان ژ یه‌یوه‌ندییا د ناڤه‌را سه‌رۆک و تاکه‌که‌ساندا.

پنج، ئیکاتییا هه‌بوونی، عارف و به‌شکه ژ فه‌یله‌سۆفین ژ عرفانی فه‌خوارین، دیژن: هه‌بوون د پله‌یا زاتی خودا ئیکه و گه‌له‌کییا په‌یدا‌بووی ژ ماهیه‌تیه، ئه‌فا دبیت ته‌جه‌للی و ره‌نگه‌دانا زاتی هه‌ق، هه‌بوونا د جیهانیدا هه‌مان هه‌بوونه یا‌کو دبیت هه‌بوونه‌کا ره‌هایه و بوونه‌وه‌رین دی به‌هره‌یه‌کن ژ وئ هه‌بوونا ره‌ها و فه‌یزا هه‌بوونا ئیکانه‌نه یا ئیکاتییا هه‌ق (سجادی، ۱۳۳۸: ۳۵۴).

ئه‌فنی ئیکاتیی ئه‌م دشیین ب فنی خشتی دیارکه‌ین.

خشتی پله‌یین هه‌بوونی د فه‌لسه‌فیدا

۱-۱- گرنگییا فه کۆلینی

ژ بهر شیوازی نوی یی فه کۆلینی د ناڤ خانا فه کۆلینین کوردیدا، ئەفا ئەم دشین بیژین، بهرییا فه کۆلەری کەسی ئەف کاره ئەنجام نه‌دایه، کو شیوازی شروڤه کره‌کا نوییه بو بابه‌تی ناقبری ل دهف مه‌لایێ جزیری، له‌ورا ئەفه ب فه کۆلینه‌کا نوی د ناڤ خانا ئەدهبیاتا کوردیدا دهیت نیاسین. فه کۆلەر تیدا ب کاری هه‌قه‌ر کرنا هزرا لیکچواندین ئین عه‌ره‌بی یین د بارا ئیکه‌تیا هه‌بوونیدا و هه‌قه‌ر کرنا وان ل گه‌ل مه‌لایێ جزیری ب خوه‌فه دگرت، د خانا ئەدهبیاتا کوردیدا ئەف خال ب ره‌نگی مه‌ به‌حسکری نه‌هاتییه دیار کرن، له‌ورا مه‌ دیت ئەفه دی خاله‌کا گرنگ بت ل سه‌ر ئەدهبیاتا کوردی و بنیاته‌ک بیت ژ بوی ره‌خنه‌گرین د پاشدا دهین.

۱-۲- نارمانج ژ فه کۆلینی

مه‌ره‌ما سه‌ره‌کییا فه کۆلەری ژ ئەفی فه کۆلینی ئەوه کو بزانیته‌ بابه‌تی ئیکه‌تیا هه‌بوونی ب چ ره‌نگی و گرنگیفه د ناڤ دیوانا مه‌لایێ جزیری دا ده‌ر ده‌که‌فت، هه‌روه‌سا شیوازی بکارهینانا لیکچواندن و خواستنا ئین عه‌ره‌بی د فی بابه‌تیدا بکارهینایی، مه‌لایێ جزیری ئەو شیوازی لیکچواندنی بکارهینایه و هنده‌ک جارن خوانده‌فان هه‌ست ب گوهورینان ژێ دکه‌ت کو ل دهف مه‌لایێ جزیری ده‌ر ده‌که‌فت، د ئەفی فه کۆلینیدا نارمانجا سه‌ره‌کی ئەقه‌یه خالین هه‌قه‌ش و جودا یین ئین عه‌ره‌بی و مه‌لایێ جزیری به‌ینه‌ دیار کرن و ناستی ره‌وتا هه‌ر ئیک ژ ئەوان به‌یت خویا کرن.

۱-۳- سنووری فه کۆلینی

ژ بهر دیار کرنا بابه‌تی سه‌ره‌کی کو شیوازی لیکچواندن و خواستنییه یی مه‌لایێ جزیری د بابه‌تی ئیکه‌تیا هه‌بوونیدا بکارهینایی، له‌ورا د ئەفی فه کۆلینیدا سنوور هاتییه‌دانان و فه کۆلین ل سه‌ر دیوانا مه‌لایێ جزیری هاتییه‌ دیار کرن.

۱-۴- رپبازا فه کۆلینی

ئەف فه کۆلین ل سه‌ر هزر و ئەندیشه‌یا ئین عه‌ره‌بی د نالیی لیکچواندن و خواستنا ئیکه‌تیا هه‌بوونیدا، ل سه‌ر دیوانا مه‌لایێ جزیری هاتییه‌ نه‌جامدان. تیدا ب رپبازه‌کا به‌راورد کاری ل دویف قوتابخانا به‌راورد کاریا فه‌ره‌نسی کار ل سه‌ر هه‌ردوو هزران هاتییه‌ کرن.

۱-۵- کارین بووری

ژ وان کارین پیشتر ل سه‌ر بابه‌تی «ئیکه‌تیا هه‌بوونی» ل دهف مه‌لایێ جزیری هاتین نڤسین، ئەم دشین ئاماژی ب فه کۆلینه‌کی بکه‌ین، یا د ناڤ سه‌مپوزیوما زانینگه‌ها شرنه‌خی، ئەفا ل سالا ۲۰۱۰ بکه‌ین، ئەفا ل ژێر ناڤی “MOLLA AHMET CEZERI’NİN VAHDET-İVÜCUDCU “ALLAH TASAVVURU VE HOŞGÖRÜCÜ KİŞİLİĞİ” ل سالا

۲۰۱۰ قه هاتییه به لاقرن، قه کۆلەر تیدا گه له ک ب سادههی ل سهر بابه تی پارهستیایه و چ تیۆره ک دهستیشان نه کرییه. دیسان ئیک ژ قه کۆلینین دی یین به حسا ئیکه تییا هه بوونی ل دهف جزیری کری، ئەو ژ ی «هزری فلهسه فی له شیعی مه لای جزیری دا» یه (سالار عه زیز مه حمود، ۲۰۱۴). د ناف قی قه کۆلینیدا سه ره بابه ته ک بو ئیکه تییا هه بوونی هاتییه دیار کرن، ئەوی ژ ی ب تنی به حس کریه، بیکو تیۆر بهیته دیار کرن. یان چه وانیا شو قه کرنی دیار بیت. هه رهسا د ناف په رتووکا رهنگه دانا سو فیکه ریی د هوزانین جزیری دا (وحید سندی، ۲۰۲۱) بابه ته ک ل ژیر نافی «ئیکه تییا هه بوونی» هاتییه به حس کرن، به لی قه کۆلهری چ ئاماژه ب تیۆرا خو نه دایه، ب تنی هنده ک نمونه وه کو پراکتیکی ده ئیناینه. دیسان ب زمانی فارسی قه کۆلینه ک ل ژیر نافی «فناء فی الله و وحدت وجود از دیدگاه ابن فارض و ملای جزیری (از ادبیات تطبیقی عربی- کردی بر اساس مکتب ادبی تطبیقی آمریکایی)» (۱۴۰۰) ژ ئالی قه کۆلهران احمد شریعت پناه، ناصر حسینی و اردشیر صدرالدینی. به لی ئەوا قه کۆلینا مه ژ یین پیشتر جودا دکهت، ئەوه کو مه بنه مایین تیۆرا ئین عه ره بی د بارا لیکچواندن و خواستنیدا هاتییه وه رگرتن و پراکتیزه کرن.

۲- ئیکه تییا هه بوونی د ئەدهبیاتا کوردیدا

سه ره لانا ئیکه تییا هه بوونی د ناف ئەدهبیاتا کلاسیک یان که فنا کوردیدا، وه کو هزره ک ژ سادهیی نه هاتییه، به لکو ئەو ژ ده ره نه جاما کاریگه ریا هزرا ته سه و فی بو ناف ملله تی کورد هاتییه، ژ بهر کو شاعیرین کورد ده رچووین مزگه فتانن و بالا دهستییا هزرا ته سه و فی د سه رده می واندا و خواندن وان ل ته کیا و خانه قایان، ئەفه هه می بوینه ئەگه هزرا ته سه و فی ب هه ردوو ریژه یین خو یین ئیسلامی، فلهسه فی د ناف شاعیرین کوردا پهیدا ببیت، هه ره وه کو د پاشدا ئەم دی هزرا ئیکه تییا هه بوونی د ناف ئەقی تیژیدا ب نمونه قه روون که یین.

دیاره پترین کاریگه ریا تیۆرا ئیکه تییا هه بوونی ژ شیخ محی الدین ئین عه ره بی هاتییه د ناف سو فیکه ریا ئیسلامیدا، ئیک ژ ئەگه رین به ره لاقیونا ئەقی تیۆری ژ ی، گه شت و گه ریانین زانایی ناقبری بوون، ئەوی ده مه ک ژ ژیا نا خو له دیمه شقی و ده مه ک ژ ی ل ئەنادولی و چه ندین جهین دی بوراندییه، گه شتا «ئین عه ره بی د باژیرین موسلماناندا د ناقه را سالین ۱۲۰۱-۱۲۰۴ ز. ژ دایکبویه، ئەو ل گه له ک ژ باژیرین د ناف ناسیایا بچو یکدا گه ریا یه، ژ لای سۆلتانی سه لجوقین رو میدا پیشوازیه کا گه رم ل قی زانایی هاتییه کرن» (مرعی، ۲۰۲۱: -). ژ بهر گرنگیا ئەوی و بیرتیزییا هزرا وی، ره خنه گری به ره مه می وی فصوص الحکم بی عه ره ب، ابو العلاء عقیفی، د بارا ویدا دیژت: «ئین عه ره بی که سه ک بوو د ئالیین ههستی و روو حیدا گه له ک کویرین بوو، ئەوی

رېبازە كا فەلسە فەي يا هویر هەبوو، هەروەسا خودان شەرفە كرنە كا زانستی يا رېكخستی بوو» (ابن عربی، ۱۳۶۶: ۹).

دیسان شەر و خرابکاریین مەغۆلان بۆ سەر وەلاتین ئیسلامی، و ژ ترسا کۆشتنی و شەری د سەدی حەفتی کۆچی/سێژدی زایینی، دەما مەغۆلان شیبایی پتیریا وەلاتین ئیسلامی ب تاییبەت ل رۆژھەلاتی یین وەکو تۆرکستان، وەلاتی دوو رۆوباران، ئیران، ئازربایجان و هتد ژ بەر ترس و خرابکاریین وان گەلەک ژ زانا، شاعیر و مەزنە سۆفیان یین ژ بۆخارا و سەمەرەقەند و خۆراسانی و فارس هاتین قەستا ئەنادۆلی کەرن، بوون ئەگەرئ گەشە کرنا ژیانا رۆوحی و دینی (مرعی، ۲۰۲۱: ۲-). دیارە ئەفە کۆچکرنا زانا و شێخین تەسەوفی کاریگەری ل سەر ئەنادۆلی ب تاییبەت و دەفەری ب گشتی کر. ئیک ژ مەزنە سۆفی و شێخین مەزن یین قەستا وەلاتی ئاسیایا بچویک کرین و ژ ئالیی سۆلتانی سەلجوقیانقە ل کۆنیایی پێشوازی لی هاتین کەرن، ئەو ژ ئین عەرەبی بوو، هەر چەند ئین عەرەبی د فەلسە فا خوەدا ئالیی عەقلى پشتگۆھ هاقیتییە، بەلی ئەوی گرنگی ب ریا وینەیی هەست و سۆزی، رەمز، نامازەیان دایە و پشتبەستن ل سەر کرییە (ابن عربی، ۱۳۶۶: ۹). ئەو ژ مەزنە فەیلە سۆفین سۆفیان د چەرخى ناڤیندا دەیت هژماردن، ئەو کەسى شیبایە سیستەمە کى گشتگیر د ناڤەرا دین و فەلسە فەي د ئیک دەمدا دروست بکەت (مرعی، ۲۰۲۱: ۴). هەر ژ ئەفە ئەگەرئ گەلەک ژ تەریقەتین تەسەوفی د ناڤ ئاسیایا بچویکدا گەشە کرینە، ژ وان: بە کتاشی، خەلوەتی، قەلەندەری، حەیدەری، نەقشبەندی و هتد.

مەحوی ۱۸۳۶-۱۹۰۶ز. ئیک ژ وان شاعیرین کوردە یین شعرا سۆفیگەریا فەلسە فەي د ناڤ بەرھەمین خوەدا بکارھیناین، ئەوی چەندین هزرین وەکو ئیکەتیبیا ئایینان، حەقیقەتا موخەمەدی، یە کگرتن، یە کیتی بوون و هتد د ناڤ بەرھەمین خوەدا بکارھیناینە «مەحوی بەرەو یە کیتی بوون دەروات و سبەری بە جیھانی هەستی داناو و هەتاویش بە جیھانی نیستی، ئینجا رۆونی دەکاتەو کە تا رېبۆاری سۆفیگەری لە تاریکی خۆپەرستیدا بمینە لە نووری عیشقی خۆی دور دەیت» (شوان، ۲۰۰۱: ۴۵۰). مەحوی د ناڤ ئیک ژ بەیتین شعرا خوەدا ئەفە هزری دیار دکەت، دەما دیژت:

وتی: (مەحوی) من و تۆ ئافتاب و سایە تیمسالین

جەنابی من کە دەرکەوتم، دەبی تەشریفی تو بروا (مەحوی، ۱۳۹۲: ۶۸).

مەحوی وەکو شاعیرە کى عارف بابەتی ئیکەتیبیا هەبوون بەحس کرییە، ئەوی مفا ژ کریارا لیکچواندنی د ناڤەرا (رۆژ و سبەر)یدا کرییە، هەروەکو مەعشوق خۆی گۆتییە وی: «ئەز و تو وەکو رۆژ و سبەرینە، هەردەما ئەز هەبم، دڤیت تو بچی و فەنا بی»، د ناڤ هزرا ئین عەرەبیدا ئەف یەک دەدکەت کو لیکچواندنا ب رۆژی و رۆناهییا وی، مەحوی ژى مفا ژ فەي هزری

وەرگرتىيە. مەھوى د بابەتچ ئىكەتتياوونا خوەدا گەھشتىيە وى راسستىي «ھەموو بوون يە كە، ئەو يە كەش تەنھا خوداى گەورەيە، ئەو زۆرىيەش كە لەم جىھانى ھەستىيەدا دەبىنرېت تەنھا خەيال و سەرايىكە» (تاھىر، ۲۰۲۲: ۲۰۷).

يان جۆرە لىكچواندەنەكا دى ژ ئالىي مەھويقە ھاتىيە كرن، ئەو ژى نموننا لىكچواندەنە رۆژ و خوناڧىيە، مەھوى ب ڧى رەنگى وەسڧ كرىيە:

كە دل دەتويتەوہ بو تۆ، دەكەى ئەو رۆژە تۆ بپروا

كە خۆ دەرخەى وەكوو خۆر، دل وەكوو شەونم لە خۆ بپروا (مەھوى، ۱۳۹۲: ۶۷).

مەھوى مەعشوق ب رۆژى تەشبيھ كرىيە، خوە ژى ب خۇناڧا سپىدەھىيان تەشبيھ كرىيە، يا ديارە ھەردەما رۆژ دەرەكەڧت، وى دەمى خۇناڧا خوە ناگريت و ژ ناڧا دچىت، د هزرا ئىكەتتيا ھەبوونىدا خودى ھەبوونا رەھايە، ھەمى ھەبوونىن دى رەنگەڧەدانا وى ھەبوونى دكەن. ھەردەما ھەبوونا رەھا پەيدا بوو، ھەبوونىن دى ژ ناڧا دچن.

نالى، مەلا خدرى ئەھمەدى شاوھىسى مىكايەلى، ئىك ژ شاعىرېن دى يىن كوردە، يىن بابەتچ ئىكەتتيا ھەبوونى د ناڧا ديوانا خوە يا شعرىدا رەنگەڧەدان كرى، ئەو ب رېكا لىكچواندەنە خودى ھەق ب جوانىيە، ئەڧ بابەتە د بەھس كرىيە، دەما دىڧرت:

ئەى جىلوەدەرى حوسن و جلەو كىشى تەماشا

سەررېشتەيى دىن بى مەدەدى تو نىيە، حاشا (نالى، ۱۳۹۲: ۷۲)

د ئەڧى شعرىدا، مەعشوق ب پەخشكەرى جوانىيا رەھا ھاتىيە نىاسىن، ئەوى حوسن و نازكىي دابەش دكەت، پاشان بوونەوهران ب وى جوانىيا خوە جوان دكەت، ئانكو «ئەى ئەو خوايەى جوانى خۆت لە كردارە سەرسامكەرەكانتدا دەرئەخەيت و مېشك و بىرىش ئەدەى بە ئادەمىزاد لىي وردبەنەوہ و بەوہ جلەوى سەرنجىان رائە كىشى بو بىر كرنەوہ لە گەورەيى خۆر، نەك ھەر كاروبارى دنيا، بەلكو سەرەتاي ئايىنىش، ياخود سەرەتايى بىنن ھەرگىز بى يارمەتى تو نابى» (نالى: ۱۳۹۲: ۷۲). ئىكەتتيا ھەبوونى ب رەنگە كى پېشچاڧ رەنگەڧەدايىيە، نالى ل وى باوهرىيە ھەقى بلند سەرەكانىيا ھەمى جوانىيە، پاشان جوانىيا خوە ب سەر بوونەوهرىن دىدا پەخش دكەت و يىن دى بى ھەبوونا وى زاتى چ نىنن.

دىسان تەشبيھەكا دى ياكو ئەم دىڧىن وەكو بابەتچ ئىكەتتيا ھەبوونى ل دەڧ نالى بەھس بكەين، ئەو ژى تەشبيھا خودى ب شاھىن دنيايى و خودى وەكو سۆلتان و شاھى شاھان دايە دياركرن، نالى دىڧرت:

زەرپراتی عوگروسی که ششی میهری جه لالن

وا دین و دهچن سه زده سۆلتان و شهه نشا (نالی، ۱۳۹۲: ۷۳)

مهردم ژئی، ئەف شاھ و سۆلتانین دنیا یی، هه می ل هه مبهر مه زنییا ته نه چ تشتن، له ورا هوسا سه رگهردان و پری دهرده سه ر بوینه، تو تیشکه کی و یین دی هه می ژ دهرئه نجامی وی تیشکینه رهنگه داین، «مه بهستی له وهیه ده سه لات و گه وره یی و فه رمانه ر هوائی ئەوانه له راستیدا هیه نییه و ئە گه ر خوا به گه وره یی خۆی لوتفی له گه ل نه کردنایه ئەو دهر که وتنه ی ئیستانشیان نه ئەبوو که له راستیدا له هات و چۆی ورده تۆزیک زیاتر نییه له بهر تیشکی خۆردا» (نالی، ۱۳۹۲: ۷۳). نالی دهر که فتنا زهره ر هیان - رافه که رین دیوانا وی ب تیشک داینه دیار کرن - ب ئە گه را هه بوونا ئیککی و یا ره ها، یان زاتی حه ق دده ت دیار کرن، ئەو زهره ر هیه یین ژ دهرئه نجاما وی په یادابن و د ناف ئەقی جیهانیدا رهنگه دده ن، ئەو تیشکین هنده جوان و ژیهاتینه، نه ب تنی که سین ئاسایی، به لکو هه تا سۆلتان و شاهنشاه ژئی ژ بهر ههیران دمیسن.

به شه کا نه کیم ژ سۆفین کورد ل سه ر هزرا نه قشبه ندی بوون، به لی ل گه ل قی چه ندی ژئی هزرا فه لسه فییا ئبن عه ره بی کاریگه ری ل سه ر قی ره وتی ته سه وفی کرییه، پرسا ته وحیدئ ژ پرسین گرنه ل دهف نه قشبه ندییان، و ئیک ژ به شین وی یین سه ره کی «توحید الوجودی»، «مهردم ژئی، مرۆقی باوه ری ب هندی هه بیت چ بوونه و هره ک د گه ر دوونیدا، ژ بلی خودی نییه، هه ر تشتی دی ژ بلی وی نه بوویه کئ ره هایه» (مرعی، ۲۰۲۱: -). هه ر ئەف هزه ره یه یا کو ئیمام ئەحمه د فاروقی سه ره ندی (۱۰۳۴مش/ ۱۶۲۴ز. مریه) دیژت: «هه ر ئەف ته وحیده یه یا ده ما حه لاجی دگۆت: "أنا الحق" و بایه زیدئ به ستامی دگۆت: "سبحانی ما أعظم شأنی"، هه ردیسان نه قشبه ندی ئەفه وه سا رافه دکر کو ته وحید دکه فت سه ر دلی ب ته جه للیبوونا جودئ» (مرعی، ۲۰۲۱: -) ئەف کریارا هه ستی کرنی ب ئیکاتییا خودئ، کریاره کا چیژیه و ب تنی که سی عارف ب ریکا دلی هه ستی دکه ت، نه ک ب ریکا عه قلی «ته ریه تا نایینی یا ئەفان ریه نگین به ری د ریکا نیاسینا هه بووناسی و ئیکاتییا خودئ دا، نه ب ریکا شروقه و سیسته می عه قلییه، به لکو ب ریکا جو ره کی شروقه کره کا شه وودیا هه قه ژه» (بورکه هارت، ۱۳۷۴: ۲۹). هه ره کو سه هلی توستری دیژت: «ئه م دشین خودئ ب ریکا ئیکاتییا هه قه ژئ بنیاسین» (بورکه هارت، ۱۳۷۴: ۲۹).

سۆفین نه قشبه ندی، ب ریکا دابه شکارییا خوه بو هه بوونی، دابه شی سه ر سی ده ستیا دبن: ده ستیا ئیککی، ده ستیا ئیککی دیژت، جیهان هه بوونه کا دهره کییه ب ریکا هه بوونا خودئ.

ده ستیا دووی، جیهان سیهه را خودایی بلنده، هه بوونا جیهانی ب هه بوونا وییه، ئە گه ر خودئ

نه بیت، جیهانی چ هه بوونه ک ناییت.

دەستەيا سىيىچ، ئەقى دەستى باوهرى ب ئىكەتتيا ھەبوونى ھەيە، ئەو د وى باوهرىدانه چ ھەبوون، ژ بلى خودايى ئىكەتتيا نىنن، ئەو زاتى ھەق و ئەو ب رىكا سالۇختى ھەبوونى و شىنانان دەردكەفت (مرعى، ۲۰۲۱: -).

۳- ئىكەتتيا ھەبوونى د ديوانا مەلایى جىزىرىدا

ئىك ژ وان رىكىن د ناف بابەت ئىكەتتيا ھەبوونىدا دەردكەفت، ھەروسا ژ ئالىي ئىن عەرەبىقە مفا ژى ھاتىيە دىتن، ئەو ژى كرىارا لىكچواندن (تشىيە) و كرىارا خواستن (استعارە)بە، ئانكو ھۆنەرى لىكچواندانا دوو تىشان ب ھەف. لىكچواندن ب خوە ئىك ژ ھونەرىن رەوانىيىژى و تايىبەت ب رۆنىيىقە دەين نىاسىن، ئەو پۆلەكى گرىنگ د ناف شەرىدا دىنت، دىت پترىن بكارىنانا فى ھۆنەرى رۆنىيىژى د شعرا كوردىدا ھەبىت، ئەف ھۆنەرى كرى خەيال و داھىنانا ھۆنەرمەندى بەرفرەتر دكەت، د شعرا عرفانى و تەسەوفىدا مفايەكى باش ژ ھونەرىن رەوانىيىژى وەرگرتىيە و د ناف ئىكەتتيا ھەبوونىدا ژى ھەر ب ھەمان زمان و ھندەكى كوىرتر ژى، ب تايىبەت ب زمانى شەتەحى ئەف ھزر دارشتىيە؛ «ھەر ژ بەر فى چەندى عارفان نىزىكىترىن رىك ژ بوى دياركرنا وى خەيالا ژىك جودا قەكرىيە، ئەو كرى ھىزا خەيالى يا پىقە گرىدايى دايە دياركرن، زمانى خوازە و لىكچواندىن بۇ دياركرنا ئالىي قەشارتى و نەھىنىي ھزرا خوە بكارىنانىيە، ب تايىبەت د بابەت ئىكەتتيا ھەبوونىدا» (كاكايى، ۱۳۹۳: ۴۶۸). ماىستەر ئىكەتتيا ل وى باوهرىيە «كارىن ژ ھەمىيان زىدەتر د ناف ئىكەتتيا ھەبوونىدا مفا ژى دەھىت دىتن، ھەر ئىك ژ زمانى نىمايشى^۱ و خواستن آيە» (كاكايى، ۱۳۹۳: ۴۶۸). ھەردىسان ب ھەمان رەنگ ژ بوى دەررىنا وى ھىزا خەيالى، ئىن عەرەبى مفا ژ ھونەرىن رەوانىيىژى دىتىيە، ل دەف وى «لىكچواندن جۆرەكى خەيالىيە» (كاكايى، ۱۳۹۳: ۴۶۹).

تىورا ئىكەتتيا ھەبوونى د بنىاتا خوەدا ژ وان ھزرىن سەرەكى يىن تەسەوفى دەين نىاسىن، ئەف ھزرىن پترىن ئاخقتن ژ ھەفھزر و دژەھزرىن وى ل دۆر وى بابەتتى ھاتىيە كرىن «تىورى يەكىتى بوون بە سەرەكىترىن و پرىجەنجالترىن تىورەكانى ھزرى عىرفانى دادەنرىت و بىرورا و بۇچوونەكان دەربارەى ھەبوون و مروّف و سروشت دەستنىشان دەكات» (مەحمود، ۲۰۱۴: ۱۳۱). پترىن بابەتتى ئىكەتتيا ھەبوونى، ئەفئىن ب رىكا لىكچواندن و خواستن... ھاتىن دەربرىن، دابەشى سەر ئەفان ئاستان دىن:

ئیک، نیشاندانا خودیکی و کەسێ بەرێخوهدانی لێ دکەت

مەرەم ژ ئافراندنا بوونەوهران وەکو د نای فەرموودەیه کا قودسیدا هاتی، خودی کەرەم دکەت: «ئەز گەنجە کا فەشارتی بووم، من قیا خوە بەم نیاسین، لەورا من جیهان ئافراند داکو بەیم نیاسین»، کەواتە ئیک ژ مەرەمێن دەرکەفتنا ناخی خودی یی ئافرێنەر ژ بەر وی یەکی بوویە، چیکری ئافراندینە، چونکی «ئەگەر ئەم بیژین خودی ئافرێنەر، بەلی چ تشت ئەئافراندبن، وی دەمی دبت مە گۆتنە کا نە د جەدا کربت، ژ بەر هندی خودی جیهان ئافراند، داکو سالۆختی خوە ئاشکرا بەکت» (چیتیک، ۱۳۸۳: ۵۸). ب فی رەنگی جیهانا ئافراندییان پەیدا بوویە و وەکو خودیکەکی بۆ رەنگفەدانا زاتی حەق پەیدا بوویە. وینەیی خودیکی د نای ئەدەبیاتیدا دیرۆکە کا کەفتار هەیه، هەندەک جاران ئەو وینەیه زێدەتر دەرکەفتییه، «خودیک ئیک ژ وان وینەیانە یین کو ب درێژاهیا دەمی و د قۆناغا خوە یا بەرەف کەمالێفە شیوازین جودا ب خوەفە گرتییه، چەندین وینەیین نوی ب دەستفە هاتینە» (زیپۆلی، ۱۳۶۶: ۶۱). هەردیسان خودیک شاعری دگەهینت هەندەک وینە و ئالیین فەشارتی و بۆ وی دبت ئاشکراکەرا نەیینیان؛ «خودیک تشتان ئاشکرا دکەت، ئەو تشتین کو پیشتر بۆ شاعری نەدیار و فەشارتی بوون، ئاشکرا بوونا ئەوان تشتان ژ ی ب تنی ب ریکا روونبوون و دەرکەفتنا وان د خودیکیدا پەیدا دبت، هوسا خودیک وەکو دەستگەهەکی ئاشکرا کرنا راستییان دەیت نیاسین» (زیپۆلی، ۱۳۶۶: ۶۴).

خودیکا هەبوونی، مەرەم ژ ی «ئەو دەرکەفتنن یین دەینە پالدان بۆ کارین باتنی یین وینەیین گەردوونی، هندی کارین باتنی و هەبوونا دیارە یا تشت ب ئاشکرای تیدا دەرکەفن، هوسا ب فی رەنگی گەلەک ژ کاران مەرەمێن هەبوونا ئیکانەنە یا کو وینەیان ژ خوە «دردئخت» (القاشانی، ۱۳۷۰: ۸۲). ئەف هزر د نای شعرا مەلایی جزیریدا ژ ی پەیدا بوویە، ب تایبەت د بابەتی ئیکەتیا هەبوونیدا، ئەوی خاتی حەق و حەقیقەتا رەها ب ریکا خودیکی نیاسییه. ئەف ئاست ب رەنگین جودا هاتییه دیار کرن، وەکو کەسێ بەری خوە ددەت خودیکی و د ویدا دیار دبیت، وینە خودیکی گریدایی ب کەسێ بەرێخوهدانی بۆ دکەت، خودیک دەما تشتەکی نیشان ددەت ئەو دی ژ نای چت، خودیک دشی ت پارادۆکسا ئیک د نای گەلەکییدا و گەلەکی د نای ئیکیدا نیشان بەت، خودیک دشی ت نیشانەرا خەالی و کۆمکەرا هەقدژان بیت، خودیک نیشانەرا مەندەهۆشیا مروقییه، خودیک د نای خودیکیدا و مەندەهۆشی د نای مەندەهۆشییدا، سەیفەلکرنا خودیکی....

مەلایی جزیری د نای دیوانا خوەدا ل چەندین جەهان ئەف شیوازی لیکچواندنێ بکارهینایە، خودی حەق وەکو خودیکەک دبیت، هەمی بوونەوهرین دی تیدا رەنگفەداینە، بۆ نمونە:

ب حوسنا (أحسن التقویم) و ظاهر صورته تی ذاتی

نه نظر دی (علم الأسماء) و باطن عهینی مرئاتی (جزیری، ۲۰۲۰: ۲۴۹)

جزیری ل وی باوه ریبه ئەفا د ناف فی جیهانیدا په نگه ددهت و د ناف بوونه وهراندا دهر دکه فت، ئەو د بنه رتدا ژ ئیکاتییا ره هاتییه وهرگرتن، ئانکو ئیکاتییا ره ها خودیکه که و ئەقین دی - بوونه وهرین دی - هه می د ناف وی خودیکیدا دهر دکه فن. ئەف خودیکا جزیری مه بهست ژیه، هه مان خودیکا عرفانییه یا کو ب مه ره ما «هیزین دهر وونی و دهر قهیی نه یین ب خودیکا نه فسی دهین نیاسین، وینه یین جودا ژ بوونه وهران پیشکش دکهن، به لی ئەوا د ناف خودیکا هه ستاندا دهیت دیتن، هنده ک تام، بیهن، جوړین په نگان، شیوهیان، ئاوازان و چه وانیا له شان ژ سار و گهر میی و ته ری و هشکیع» (زریاب خویی، ۱۳۷۴: ۸۲). ل دهف مه لایع جزیری ئە گهر ئەم به ری خوه بدهینه زانستی نافان، ئەقین خودی بۆ مرؤفی د ده ما سه رهاتییا ئاده میدا بۆ روون کرین و نیشاندا یین، ئەو ناف د ناف خودیکا هه بوونا جزیریدا ژی په نگه دده، چونکی ئەو وه سا تیدگه هت «تشت د ناف خودیکیدا په نگه دده، هه بوونا وان تشتان بۆ شاعری حه تمی و ناشنایه، ئانکو خودیک ل هه مبه ری وان تشتان راده وستت و وه کو هه یی تیدا دهر دکه فن» (زیپۆلی، ۱۳۶۶: ۶۴).

دوو، نیشاندا سیبه ری و خودانی سیبه ری

ژ شیواژین دی یین لیکچواندا د ناف بابه تی ئیکه تیبیا هه بوونیدا دهیته به حسکرن، ئەو ژی نیشاندا سیبه ری و چی بوونا وی سیبه ری ژ دهر ته نجامه کییه. د دیتنا عرفانیدا «سیبه ره ئەو سه یان شه به حی حه حقیقه تیبیه، وه کو پویست و تیقل» (سجادی، ۱۳۸۳: ۴۵۶). هه ردیسان سیبه ره ل دهف سوهره وهردی ب واتایا «ره مزه که ژ هه یولایع ئینایه و سیبه را حه قه ل سه ره ئه ردی» (سجادی، ۱۳۸۳: ۴۵۶). مه لایع جزیری ئەف بابه ت د ناف هه له به ستین خوه دا به حس کرینه، ده ما دیبژت:

ئەو نووره دابوو شه وق و تاف عالم خویا بوو هه م د ناف

به رفقین خوه ئاقیستن به لاف په نگه ئەو نوور به رفقه دا (جزیری، ۲۰۲۰: ۳۹).

ب دیتنا جزیری، ئەو زاتی پیرۆزه یی ژ نوورا خوه شه وق و تافی ددهت، جیهان ب وی شه وقا نوورا وی زاتی روون دبت، چونکی ئەوی تیشکین خوه یین داینه فی هه بوونا ل بهر زه والی و دی ده مه کی ژ ناف چت. که واته شیخ نه حمه د هه لگری هزرا ئیکه تیبیا هه بوونی یا ئیسلامییه، ئەفا مرؤفان وه کو به شه ک ژ جیهانا خودایی دبینیت، نه کو دوو بوونه وهرین ژ هه ف جودا، به لی ئەف بوونا تشتین ماددی یین ل فی جیهانی دهر دکه فن، وه کو ماددییه تی دی ژ ناقچت و نامینیت، به لی ئەو رووح کو ژ پوفه کا پیرۆزه، دووباره دی قه ستا دهف وی ژ پده ری که ت. هوسا نوورا نووران دبیت ژ پده ری هه ره تیشکه کی، هه ره رونا هییه کا دهیته ژ دهف وی زاتی پیرۆز دهیته، تیشکین وی

ب جیهانی دکهفن، سەنگا نووری د نای فەلسەفا رۆژەهلانیدا ب باشی دەردکەفت، «نووڕ بنیاتا عرفان و حکمەتا رۆژەهلانیه» (سجادی، ۱۳۸۳: ۷۷۱)، ب دیتنا مە ئەفی رەهەندەکی دینی هەیه، چونکی نووڕ وەکو هێمایەکی د نای دیناندا ژ بو خودی هاتییه بکارهینان، بو نمونە زەرەشتی، ئیسلام و هتد. نیاسینا خودی ب نووڕا حق ل دەف مەلایج جزیری، ئەو ژی دگەهت فی باوهری مروف هەمی دەمان بزافا گەهشتن ب نووڕا حەقیقی دکەت، داکو ژ وی سەرەکانی قەخۆت و ئەو ژی پێ ب نووڕ بکەفت، لەورا «دەما مروفی رینفنگ دگەهت ئەوی نووری و د ناڤا دسوژت، چ ژ وی نامینیت، ب تنی خودی دی مینت و بەس (بلندی و پیروزی) بو وی بت، فەنایا د نای تەوکیدیدا وی دەمی دەیت» (سجادی، ۱۳۸۳: ۷۷۳).

سج، نیشانان زنجیرەیا هژماران

هژمارە د نای فەرەهەنگین زمانیدا وەسا هاتییه نیاسین کو «هژماردنا هەر تشتی ب رەنگەکی تەمامی» (دەخدا، جلد دەم، ۱۳۷۷: ۱۵۷۶۴). هەردیسان گەلەکی یا کو ژ دەرئەنجامی ئیکاتییه هاتییه هەبوونی، وەسا هاتییه نیاسین «هەبوونا د نای هەمان ئیکاتییدا کۆمەکا پیکهاتییه ژ هەمی پلە و کەمالا گەلەکییه، ئیکەمین گەلەکی ژ یی د نای جیهانیدا پەیدا بووی، ئەو ژی پلەیا سالدۆخت و ناڤان بوو» (دەخدا، جلد دوازدهم، ۱۳۷۷: ۱۸۱۸۶). بوونەوهر د نای داستانا ئافراندا هەبوونیدا ژ لایج خودایی حەققە، وەکو زنجیرەیه کی دەیت نیاسین، ئەو د بنەرەتدا ژ خالەکی پەیدا بوونە، کەواتە «خودی کائینات ئافراندن، داکو وی گەنجا قەشارتی ئاشکرا بکەت، ئەوی ژ فی چەندێقە دقیت جیهانا هەبت، داکو ئەو هیزین بی هژمار بی هاتینە ئافراندن د نای سیفەتین ویدا قەشارتی ماین، ئەو بەینە دیارکرن و پەیدا بین» (چیتیک، ۱۳۸۳: ۶۹).

ئەقە ب چەند شیوان دەردکەفت، وەکو ئیک بنیاتا هژمارایە و ئەو ب خوە نە هژمارە، هەر هژمارەکی ب خوە ئیک ژمارەیه، هەمی سیفەتین ژماران ب هاریکاری و چوونا ناڤا ژمارە ئیکی ل گەل وان دیار دبن... ل دەف مەلایج جزیری ژی ئیک بنیاتا راستەقینە و سەرپا هەمی ژمارایە، کەواتە «جزیری ژمارە یەکی بە حەقیقەتی ژمارەکان و ژمارەش بە گشتی بە حەقیقەتی شتەکانی وجود دەزان» (مەحمود، ۲۰۱۴: ۱۳۵). ئەو دیاردکەت:

ئافتایی ئەحەدییهت د خوەدا گرتییە کەون

نەکو عەوراک هەیه لی گرتییە چەهقین مە رەمەد...

چ زەمان و چ مەکان و چ جەهاتن چ حودوود

چ مەقادیر و تەفصیل و حسابن چ عەدەد (جزیری، ۲۰۲۰: ۱۰۲-۱۰۳).

ئىككى رەھا ۋە ھەكۇ رۇژەكى دەرگەفتىيە ۋە گەردوون ھەمى قەگرتىيە، قۇنجا ئەگەر ئەم ۋى ئىككىتەي نەبىنن، ئەو نە ژ ۋى رۇژى ۋە ھەبوونا عەورايە، بەلكو ھىنگى ژ مەيە ۋە چاقىن مە عەور كەفتىيە ۋە تىكچووينە... مە مەرفان بۇ ئىككى رەھا چەندىن دەم، جەھ، ئالى ۋە سنوور دانايىنە، ئەز نووزانم ئەقە چ پىقەرەين مەرفىنە مە بكارھىناين؟ ئەز نووزانم ئەقە چ پىقەرە ۋە تەفسىلە، يان چ حساب ۋە ژمارەنە؟ ھەمى فەيلەسۇفەين ئىلاھىياتى ۋى يەكە دياردكەن كو «ھەبووى ۋە ھەبوون ژ عەينى گەلەككى نە ۋە ئەون يىن د ناھ ئىككىتەيدا فانى دىن، ئەو ۋەكو سىبەرا سادە يا ھەبوونا ئىككەنە ۋە ھەقىقىي دەرگەفتىن، ئەو ھەبوونا د ناھ تەمامىيا خوەدايە، ئەگەر ئەو ھەبوون نەبت، چ ژ پەلەين ھەبوونا تەعىنات ۋە ھەبوونا ماھىيەتا جىھانا ئىمكەنى ھەبوونا خوە يا سەربەخۇ نەبت، لەورا ئەف ھەبوونا گەلەككى دىن سىبەرا ھەبوونا ھەق» (دەخدا، جلد دوازدهم، ۱۳۷۷: ۱۸۱۸۶). جىزىرى خودى ب ھەق ۋە ئىككى رەھا دانايە، ئەو ئىك ژى ۋەكو رۇژەكى ديارە ۋە رەھايە. ئانكو ل دەف جىزىرى «خۇا تەنھا ھەبووى ھەقىقىيە ۋە سىفاتى تەواوى ھەبووى تەدايە ۋە ھەموو شتەكانى تر چاۋگى ھەبوونيان لەوۋەھىە» (مەحمود، ۲۰۱۴: ۱۳۲). زاتى ھەق ئىكە؛ ھەر ناھ ۋە سالۇخەتەكى بۇ دەھتە دانان، ب تەنى ئامازەھىە كە ب ھالەتەك ۋە تەشتەكى دياركرى، ۋەكو دى دەربەرىنە ژ ۋى زاتى ئىكەنە ۋە ھەق، ئانكو «زات ھەق ئىكە ۋە ھەر ناھ ۋە سالۇخەتەك ل گەل زاتى ۋى يەكسانە... لىبورىن ۋە تولقە كرن كو ژ دوو سالۇخەتەين خودتەنە، ھەردوو يەكسانن، ھوسا چ دووياتى ناھىت دىتن، ئەف ھەردوو ۋىنە د ناھ ناستى مەخلووقاتاندا گەلەك ديار دەرگەفتىن، باشتىنە ۋان ژى د ۋىنى بەھەشت ۋە جەھننەمدا دياردىن» (چىتىك، ۱۳۸۳: ۵۳). يان ب گۇتتا ئىن عەرەبى ب خوە «ئەھەدەت جەھى ئەھەدەبىيە، پەردا عەزەتەبىيە ۋە ناھىتە لادان، ئانكو د ئەھەدەبەتەيدا كەس ژ بلى ۋى، ۋى نەبىنن» (ابن عربى، ۱۳۹۳: ۳۰).

چار، نەموئىن نوورى

نوور، ئەقا ب ژىدەرى ئىكەنە ۋە رەھايە ھەبوونى دەھت نىاسىن، ئەقى تىگەھى كارىگەرىيا خوە د ناھ شعرا عرفانىدا كرىيە، «مەبەست لە نوور ھەقە ۋە پىي دەگوترى نوورى نوورەكان، چونكە ھەموو نوورەكان لەوۋەھىە، يان نوورى چواردەور، چونكە گەمارۋى ھەموويانى داۋە ۋە دەرگەوتنەكە پىرگەمالە» (شوان، ۲۰۱۰: ۳۲۵). د ناھ قورئانا پىرۋوزدا بۇ جارەكا ب تەنى خودى ھەق ب نوور داىە نىاسىن، ئەو ژى «اللە نور السماوات والارض» (النور، آية ۳۵). د بارا شىرۇقە كرنە ئەقى ئايەتەيدا شىخەين سۇفىان دىبىژن: «مەرەم ژ نوورى د ناھ ئايەتا سەرىدا ھاتى، نوورا دلە عارفايە بۇ تەوحىدا خودى ھەق» (سجادی، ۱۳۸۳: ۷۷۲). ئەف نەموئىن گىرداىى ب نوورى پىكەھىن ژ چەندىن خالان، ۋەكو قەوسا رەنگىن، شوىشەيا رەنگىن، خەتيرا ئاگرى، نوور ۋە ھەوا، رۇژ ۋە ستىز، بەرىخوەدانا

رۆژی، گههشتنا تیشکین رۆژی ب هه می بوونه وهران... ئەف شینواز د ناف دیوانا مه لایین جزیری دا ب چه ندین شیوازین جودا هاتییه بکارئینان، بگره ژ گریډایی ب رۆژ، هه یف، شه مع، په رته و هتد، هه می پیکه دین ریکه ک بو گونجاندا ل گه له ئەفی بابه تی، بو نمونه:

ته دفی بهرق و برووسکان بره شینی تو نه ظه ده

ته دفی رۆژ خویا بت ژ شویاکێ تو خویابه (جزیری، ۲۰۲۰: ۲۰۷).

ل قیری مه لایین جزیری بابه تی لیکچواندنی بکارئینایه، ئەو بابه تی دبت به شه ک ژ نووری، جزیری قیایه په یامه کی بنیتر، له ورا ل سه ری هه ردوو مالکان دیترت: «ته دقیت»، که واته هشیار به! و تو خوه ناماده بکه. ناماده به و بزانه هه تا تو بزانی تو ژ بی شه کی ژ نووری، دقیت ئیکه مین جار تو نوورا مه زن (نور الانوار) ببینی، جزیری ل قیری ب رۆژ دایه نیاسین. که واته ده رکه قتنا رۆژی وه کو نوورا مه زن سه ره کانیا هه می نوورین قی جیهانییه. جزیری زاراقین وه کو نوور، نوورانی، رهوشن، بیناهی، ضیاء، شه مال و هتد بکارهیناینه. ئەوی سه ره رای بکارهینانا په یفا نوور چه ندین هه قواتایی و ئی ژی بکارهیناینه... جزیری ئەو تیگه ه پتر ژ ۵۲۰ جارن د ناف دیوانا خودا بکارهیناینه (پارسا و رمضان، ۲۰۲۰: ۹۹۷). سو فی د بارا نووریدا ل ئەوی باوه رینه «نوور ل دهف سو فیان ب ده رکه قتنا زاتی حه ق د نه فسا ویدا دهیت دانین، نانکو هه بوونا حه قه» (سجادی، ۱۳۸۳: ۷۷۳). د دیتنا جزیریدا چ که س ژ نووری بی بهر نابن، هه می که س ده قن ژیر تیشکین و ئی ژی مفادار دین، نوورا ته جه لیلیا زاتی حه ق ژی، ده ربیرنه ژ هه می ئەنوارین ناف و سالۆ خه تان، هه ره وه کو قورئانا پیروژ دیترت: «فاینما تولوا فشم وجه الله» (البقره، آیه ۱۱۵).

پینچ، نموونین گریډایی ب ئافیه

ئاف ل دهف سو فیان ب ئیک ژ شیوازین لیکچواندنی هاتییه دیار کرن، ئەو جوداهییه د ناف ئافیدا ناکه ن وه کو جوداهییه کا د چه نداتییدا، یان د چه واییدا، به لکو ل دهف وان گه له کی یان کیمیا ئافی ئیک ره گه زه و چ ئاریشه ل گه ل نینن. ئەف نمونه چه ندین ئاستین جودا ب خوه قه دگرت، وه کو چیکا ئافی و ده ریا، به فر و ئاف، پیل و ده ریا، ئاف و ئامانی و ئی و هتد، ده ریا کو ب ئیک ژ تیگه هین گریډایی ب ئافی د ناف ئەده بیاتا عرفانیدا بکارهاتییه، مه رم ژی «درکه یه له ده ریای ههستی و ههستی ره ها و یه کیتی بوون. به پیی بیروباوه ری په ره وانی یه کیتی بوون، جیهانی بوون و جیهان و ئاده میزاد هه موو یه ک بوونیا ن هه یه و هه موویان ده ریای ههستین به شه پۆلی جوړاو جوړ و شه پۆله کان له هه مان کاتدا هه م ده ریان و هه م ده ریا نین، بوونه و ره زوره کان (کشرات) شه پۆلی ئەم ده ریای بوونه ن» (شوان، ۲۰۱۰: ۵۵). مه لا ئەحمه دی جزیری ژی ئەف شیوازه ژ

لێکچواندنی بکارئینایه، که‌واته هه‌مان هزرا عرفانیا به‌ری وی، ئەو ژێ پێ باوه‌ریویه، وه‌سا دیارد‌کەت چیکا ئاڤی یان هه‌ما ده‌ریا ب خوه ژێ هه‌مان ئیک پیکهاته‌یه. ده‌ما دیبژت:

باده م نووشی ژ ده‌ست چوومه ژ خوه مامه مه‌ست

قه‌طره ب به‌حرئ گه‌ها به‌حر ب عه‌ینی خوه ما (جزیری، ۲۰۲۰: ۲۴)

جزیری دیارد‌کەت، ده‌ما وی باده‌یا حه‌قیقه‌تی قه‌خواری، گه‌هشتیه مه‌عریفه‌یا ئیلاهی، چونکی قه‌خوارنا مه‌یی د عرفانیدا ب واتایا وه‌رگرتنا مه‌عریفا ئیلاهی ده‌یت، وی ده‌می یی مایه سه‌رگه‌ردان و هه‌یری، ب تابه‌ت ده‌ما دیتی چیکا ئاڤی گه‌هشتیه ده‌ریای و ده‌ریا هه‌ر وه‌کو خوه مایی! به‌لی ما دئ چیکا ئاڤی چ ل ده‌ریای زنده‌کەت. جزیری د فیریدا خوه وه‌کو تابه‌مه‌ندییه ک ژ وی ده‌ریای دیتیه، نه‌کو تشته‌ک جودا، چونکی ب دیتنا وی ره‌گه‌زئ چیکا ئاڤی و ده‌ریای هه‌ردوو یان ئیکه، هه‌روه‌کو د زانستیدا ژێ هه‌ردوو ب ره‌گه‌زئ H_2O هاتیه نیاسین، وه‌سا هه‌ردوو هه‌مان جوړن، ب تنی دبت ئەو د چه‌نداتییدا ژ هه‌ف جودا بن، به‌لی جزیری ئەفه ل پیشچاڤ نه‌گرتیه، یا ل ده‌ف وی گرنگ ئیک ره‌گه‌زیه. ئەف شیوازی ته‌شبه‌کرنی ل ده‌ف جزیری وه‌کو نمونه‌یه کا گه‌هشتنا دلۆپه‌کا ئاڤی ب ده‌ریای ده‌یت ته‌شبه‌کرن یا کو چ شینواره‌کی د ناڤ خوه‌دا -ده‌ریا-ییدا نا‌هیلت (مه‌حمود، ۲۰۱۴: ۱۳۳).

شه‌ش، نمونه‌ی گه‌ردایی ب ئاگری

ئاگر د ناڤ شعرا ته‌سه‌وفیدا ب مه‌رهما «درکه‌یه له‌ گه‌ری عه‌شقی خوایی» (شوان، ۲۰۱۰: ۸). ئەو ئاگر دلێ رێڤنگی قه‌دگرت و هه‌تا سه‌رتاپایا ئەوی که‌سی دگه‌وژرت، د گه‌وژرینا خوه‌دا که‌سی عارف په‌یدا دبت و دگه‌هت نیاسینا خوه‌ی. ژ بلی ئاگری، زاراڤین وه‌کو ئاته‌شخانه، ئاته‌شگه‌ده، ئاته‌شگاه و هتد ده‌ین دیتن، ئەو تیگه‌ه ده‌برینئ ژ دلێ عارفی دکهن «له‌ گۆته‌ی سو‌فیه‌ کام بریتیه له‌ جیهانی عه‌شق و دلێ مشت عه‌شقی خوایی» (شوان، ۲۰۱۰: ۸). ژ شیوازین دی یین لێکچواندنا ئیکه‌تیا هه‌بوونی د هزرا ئبن عه‌ره‌ییدا، ئەو ژێ شیوازین گه‌ردایی ب ئاگری نه‌. پرسا بابه‌تی چیا یی تووری و ئاگری د ناڤ هزرا ئبن عه‌ره‌ییدا گرنگییا خوه هه‌یه، ئەو چیا یی تووری ب تنی وه‌کو چیا یی که‌ی ئاسایی نابینیت، به‌لکو ل ده‌ف وی ئەو چیا یی ده‌لاله‌ته‌کا ره‌مزی و رووحیا کویه، ئەو ئاماژه‌یه ب سه‌نته‌ریبوونا تیگه‌هشتن و ئاستی هشیاری، به‌لکو ژێ مه‌رمه‌ ژێ ده‌ماغی مرؤفی بیت وه‌کو جه‌ی عه‌قل و تیگه‌هشتنی، ئەوه‌ کو دبیت دیمه‌نه‌ک ژ دیمه‌نین هه‌بوونا ئیلاهی د مرؤفیدا، ئەفه ژێ د هزرا ویدا ئیک دگرت (ابن عربی، المجلد ۴، ۱۹۹۹: ۵۴۹). ئەف شیوازه ژ ئالی مه‌لایی جزیریقه‌ ژێ د ناڤ دیوانا وی یا هۆزانیدا هاتیه بکاره‌ینان، هه‌روه‌کو دیبژت:

طوورم ب دل پهیرهوی موسایم نهز

ئاته شهیرهسی نووری ته جه لایم نهز (جزیری، ۲۰۲۰: ۱۱۷).

جزیری دیبژت: نهز بوومه چیا بی تووری و دویفچوویه کی هزرهتی موسامه، نهف لیکچواندا من ژی کو من خوه ب موسایی ته شبیهگری، ژ بهر وی چهندی یه یاکو موسایی کری، چونکی نهوی نوورا نیلاهی دیتوو و ب دویف وی نووری کهفتوو، نهز ژی وهسای ب دویف نوورا نیلاهی کهفتیم. نهف شیوازه د دیوانا جزیری دا پتربیا جاران د نمونهیا هزرهتی موسادا هاتییه وهرگرتن، ب تاییهت نهو نمونهیین د بارا چیا بی توور و وادیی نهیمهندا دهین بکارهینان.

حهفت، نموینن پتر نالیی ماددی هدییه وهکو (خارن و بیی خوارنی پیشکیش دکهت).

د ناف نهدهبیاتا عرفانیدا ناقی چهندن کهل و پهل و ماددهیان یین خارن و فهخارنی دهین دیتن، بکارهینانا نهقان تیگههان ژی مهره ما خوه یا سو فیانه هدییه، ههروه کو د فهرهنگین سو فیانه دا هاتین دیا کرن. ژ وان تیگههان «جام»، نهفه د دیتنا سو فیاندا «دلی عارفی ریبواره کهشتی ناسینی خودایه. گو تیبانه: مهبهست له جام جهستهیه و له باده پاککردنهوی جهستهیه، عارفی کامل له جامی بادهی خوابی دنوشی و مهستی یه کتایی دهیت» (سعیدی، ۱۳۸۴: ۲۸۰). نهف شیوازل دهف مهلایی جزیری گهلهک جاران د بابهتی (مهی و مهیگری، قهند، نهبات و هتدا) دهیت دیتن، ههروه کو دیبژت:

شهرهتا وی جام و طاسی یار کو تی بیئ نعنکاسی

بیئ مه ژی فهیضهک ژ کاسی ئایی حیوان نهو ب خوویه (جزیری،

۲۰۲۰: ۲۱۹).

جزیری دقیت زاتی خودی ب سهرهکانییا همی شریناهییا جیهانی بدهت خوویاکرن، نهگه د نهفی جیهانیدا بههرهک ژ شرینیی هدییه، نهو بههر ههمان رهنگهفهدانا شرینییا حهقیقییه، نهفا د نهسلدا هدییه، شرینییین دی ژ دهرتهنجاما وی هاتینه. مهعشوو د ناف شرینییدا رهنگهفهدایه و تهجهللی بوویه، فهیزهک ژ وی شرینیی دایه وی ژی، لهورا ل دهف وی بوویه نافا حیاتی. باده و کاسا مهیی د ناف نهدهبیاتا تهسهوفیدا ب واتایا «له جوئی نهو عشقهوهیه که له چند بریقهیه کی یهک له دوی یه کهوه هاتوو، لهم رووهوهیه هندی جار پیی دهگوتری بادهی عیرفان» (شوان، ۲۰۱۰: ۴۹). باده ل دهف جزیری ژی ب ههمان واتا هاتییه، کو خودی ب خوه باده دایه وی، لهورا نهو ب سهر نیاسینا خودی ههلبوویه و دنیاست، نهو ژ وی ئامانی و هدهتا نیلاهی فهخوارییه، لهورا گههشتییه نیاسینا ئیکاتییا ههبوونی، نهفا ب ئیکاتییا رها دهیت نیاسین.

ھەشت، ئىكچواندن ب سەرەكانىيا ئاڧا ھەقىقەتەتە

ئاڧ د ئاڧ ئەدەبىياتا عرفانىدا ب واتايا «ناسىن يان مەعرفەت» (شوان، ۲۰۱۰: ۷) دەپت. د ھزرا سۆڧىانەدا كەسە گەھشتى ئەڧى مەعرفەتەتە، ئەو ژى ھەزرتەتە خدرە، لەورا تىگەھىن ۋە كو ئاب ھەيوان، چەشمەيە ھەيوان ۋ ھتد د ئاڧ ديوانا جىزىرىدا دەپن دىتن. د دىتنا سۆڧىاندا «سەرچاۋىيە كە لە تارىكستان، ھەر كەسە لىي نۆش كورد بە نەمرى دەمىنەتتەۋە، بەلاى رېبوارانى سۆڧىز مەۋە دركەيە لە سەرچاۋى عشق ۋ خۇشەۋىستى ۋ ھەر كەسە لىي نۆش كورد بەرەو نەمان (فناء) ناچىت» (شوان، ۲۰۱۰: ۷).

ئىك ژ شىۋازىن دى يىن د ئاڧ ديوانا جىزىرىدا دەپت پىش، ئەم دىشېن ۋە كو بابەتە ئىكەتتيا ھەبوونى سەردەريە ل گەل بگەين، ئەو ژى سەرەكانىيا ھەقىقەتەتە، كو خودى ب ھەقىقەتە رەھا دەت نىاسىن، ئەو بەشا ژ ھەقىقەتەتە يا د ئاڧ ئەڧى جىھاندا ھەيە ژى رەنگەھەدانا ھەقىقەتە رەھايە. جىزىرى دىپت:

قەصدى سەرچەشمەيە ھەيوانى ھەقىقەت كە نشانى

ب جەھانى مەبە مەغرور كو جەھان عەينى سەرابە (جىزىرى، ۲۰۲۰: ۲۰۷).

جىزىرى ل قىرئ زاتى ھەقى بلند ب سەرەكانىيا ھەقىقەتەتە دايە نىاسىن، ۋە كو ئىكچواندەك بۇ خودى كرىيە، مە نەدەيتىيە ھۇزائانە كى دى ئەڧ ۋەسە ژ بۇ خودى كرىت، ئەو د پەياما خوەدا گازى خوە دكەت، بەلى ۋە كو كورد دىپتەن «دىوارو بۇ تە دىپتەم، پىشت دىوارو گوھبە»، جىزىرى قىايە بىت: خواندەڧان، ئەڧا تو ژ راستىيە دىنى ژى د ئاڧ ڧى دىنايىدا، ئەو نە راستىيا رەھايە، بەلكو بەشە كە ژى، لەورا قەستا راستىيا رەھا بگە كو خودىيە.

نەھ، ئىكچواندا ب بوت ۋ سەنەمان

ئىك ژ شىۋازىن دى يىن بەرنىاس ۋ بەرەلاڧ د ئاڧ شعرا كلاسكىيا كوردىدا كو بابەتە ئىكەتتيا ھەبوونى تىدا تەجەللى دىت، ئەو ژى بابەتە ئىكچواندا ب بوت ۋ سەنەمانە، بوت د ئاڧ ئەدەبىياتا تەسەۋفیدا ب مەرەما «لەش، ماددە، ھەۋەس ۋ ئارەزوو بە كاردەھىن. بت ۋ زوننار ۋ تەرسا لە ناشيانەي ئەھلى ھال ۋ كەمال ھەموو كوفرن... لاي شىخ مەھمودى شەبستەرى بت شكاندن پەرت ۋ بلاۋ كوردنى خۇ بەزلزانين ۋ غرورە» (شوان، ۲۰۱۰: ۵۲). ئەڧ شىۋاز مەلایى جىزىرى ل چەندىن جەھان ژ ديوانا خوەدا بكارھىنايە، ۋە كو:

نە تنى قەند ۋ نەباتى مەظھەرى رۇوح ۋ ھەياتى

ھەم بوت ۋ عوززا ۋ لاتى لەو مە دل بوتخانەيە (جىزىرى، ۲۰۲۰: ۲۱۹).

جزیری ل فئیری چهن دین سالوڤ داینه پال خودی حق، ژ وان شرین، رووح و ژیان پاشان چووینه بابه تی مه مه بهست ژئی، ئەو ژئی بابه تی رهنگه دانا خودی د ناف بوت و سه نه ماندنا، عوززا و لاتیدا، ژ ئەنجاما ئەقی ته جه لیلیوونی، مه لایی دلجی خوه کرییه بوتخانه یا دانا بوت و سه نه مان. ئەف شیواز د ناف شعرا کلاسیکا کوردیدا هاتییه بکارهینان، به لعی ب رهنگه کی دیار ل دهف جزیری دهر ده کەفت. د ناف شعرا کلاسیکا چهن دین زاراقین وه کو بوتساز، بوتته راشی، بوتته رهستی و هتد بکارهاتییه، رهنگه ل گه له ک جهان واتایین جودا هه بن، به لعی زیده تر واتا بو وی یه کی دچن «هه موویان هیمایی جوانی و که مالی په رستراو نیشان ددهن، چونکه بوت له شهرحی گولشه نی راز کانگا و سه رچاوهی هه موو که مالاته که پایهی قوتبایه تی گه وردهیه. هه روه ها به واتایی دهر که وتهی هه قیش هاتوه» (شوان، ۲۰۱۰: ۵۲). ئەقا د بارا بوتاندا زیده تر ل دهف مه لایی جزیری دهیت دیتن، خوه د دوو خالاندا دبیتن؛ ئیک، نیشاناندا مه زنییا خودی، کو ئەو د سه ر هه ر بوونه وه ره کی دیدایه. هه ردیسان وه سفا دوویع، ل دهف جزیری بوت جهی تیدا دهر که فتن و ته جه لیلیونا خودییه؛ ئەف هزر د ناف مالکا سه ری یا مه لایدا هاتییه دیار کرن، ئەو ژئی ل وی باوره یییه کو هزرا ئیکه تییا هه بوونی ب ریکا ئەقی خالی سه لماندیییه، له ورا گه له ک جارن زاراقین وه کو بوتگه ده، بوتخانه و هتد ژئی مه لایی د ناف شعرا خوه دا بکارهینیانه، هوسا ئەو دهر وونی خوه ب خودیناسی کامل یی د زانستین خودی گه هشتی، ددهت نیاسین، نانکو جهی دهر که فتن ته جه لیلیا خودی و ئیکه تییا ره هایه.

دهه، لیکچواندن ب گول و بولبولی

رهنگه دانا هه ر ئیک ژ گول و بولبولی د ناف شعرا عرفانیدا گه له ک جارن دهر ده کەفت، ئیک ژ وان تیگه هان بولبولی ته یع، یان ته یع بولبوله، ئەف تیگه ه «مه بهست ئەندیشه و بیری وردی شاعیرانهیه» (عارف، ۲۰۰۹: ۱۳۳). هه ردیسان تیگه هی گول، گول ئاته شی، گولامیز، گولبن، گولچین، گولروخ و هتد ژئی هاتییه بکارهینان، مه رهم ژ گولی «رووی جوان، یان دل به ره، یار، خو شه ویست» (عارف، ۲۰۰۹: ۷۹۱). هه ر ئەفی تیگه هیقه بولبول ل جوانییا رووی گولی عاشق دبیت. مه لایی جزیری ئەف تیگه ه کرییه ریکه ک بو سه ره له بوونا ب ئیکاتییا هه بوونی و گه هشتن ب هه بوونا ره ها، که واته ئیک ژ شیواژین دی یین لیکچواندن و بابه تی ئیکه تییا هه بوونی تیدا دیار دبیت، ئەو ژئی هزرا باغی گولان و بولبولیه، ئەف شیواز د بنه رته دا مه لایی جزیری بکارهینیانه، نانکو وه رگرتنا وی نه ژ ئبن عه ره بی بوویه، ئەف پرس د ناف دیوانا جزیری دا شعره ک بو هاتییه تاییه ت کرن، ده ما دیژت:

گه ر چ بولبول جه وه ره یی ذاتی گوله

لی گولی ره ونه ق ژ عشقا بولبوله (جزیری، ۲۰۲۰: ۲۲۳).

ل ده‌ف مه‌لایه جزیری کا چه‌وا بولبولی گول دڤیت و د بنیاتا خوه‌دا ژ گه‌وه‌را وی گولی هاتییه وه‌رگرتن، به‌لی د هه‌مان ده‌مدا گولی ژی شه‌وقا خوه د عشقا بولبولیدا دیتییه. که‌واته دوو ئاراسته‌یین هه‌قبه‌رینه، ئیکه‌مین جار هه‌بوونا ره‌ها یا خودییه، به‌لی خودی بوونه‌وه‌ر ژی داینه و هه‌می ده‌مان شه‌وقا وی زاتی د نافدا ده‌ر ده‌که‌فت، ئانکو خودی حوسنا خوه ئیخستییه د ناف بوونه‌وه‌رانا، ئەو د وی حوسنیدا عاشق کرینه.

ئەفا د مالکین بووریدا ئامازە پی هاتییه کرن، هه‌می ژی مه‌به‌ست وه‌حده‌ته، وه‌کو په‌یف د ناف شعرا عرفانیدا هاتییه بکاره‌ینان، مه‌ره‌م ژی «یه‌کتایی، سیفه‌تی یه‌کتاییه، لای عارفه‌کان مه‌به‌ست له وه‌حده‌تی حه‌قیقی بوونی خودایه، وه‌حده‌تی وجود، واته ئەوه‌ی که وجودی واحیدی حه‌قیقییه، بوونی شته‌کان جیلوه‌ی خودایه به‌وینه‌ی شته‌کان» (عارف، ۲۰۰۹: ۹۷۷). سه‌ره‌پایی فان هه‌می مالکین هه‌لبه‌ستی یین جزیری بو‌بابه‌تی لیکچواندنا ئیکه‌تیا هه‌بوونی بکاره‌ینایه، ئەوی دزانی ژی کۆمه‌کا که‌سان ژ فه‌قیه و شه‌رعزانان هه‌بوینه، و دی هه‌بن ژی به‌رده‌وام ره‌خنی ل ئەفی هزرا ته‌سه‌وفی بگرن، له‌ورا ئەوی به‌رسف بو‌وان جو‌ره که‌ساندایه و دیارده‌کت یا ئەو دیژت، هه‌مان ئیکاتییا ره‌ها یا خودییه، ده‌ما دیژت:

وه‌حده‌تی موطله‌ق مه‌لا نووره د قه‌لبان جه‌لا

زۆر د فی مه‌سه‌له‌ی ئەه‌لی دلان شوپه‌ه ما (جزیری، ۲۰۲۰: ۲۴)

مه‌ره‌م ژ وه‌حده‌تا موطله‌ق «یه‌کتایی سیفه‌تی واحیده، به‌لای عاریفه‌کانه‌وه مه‌به‌ست له یه‌کتایی حه‌قیقی بوونی حه‌قه» (شوان، ۲۰۱۰: ۳۳۱). ئەف مالکا شعری جزیری ئیخستییه ل دووماهییا ئیک ژ شیعرین خوه یا‌کوب (مؤغبه‌چه‌یین مه‌یفروش) ده‌سپیدکه‌ت، ئەوی پشتی د ناف چه‌ندین مالکین ئەفی شعریا وه‌سفا خودی حه‌ق کری و بابه‌تی ئیکه‌تیا هه‌بوونی ئازراندی، ئەف مالکا سه‌ری ئینایه و قیابه‌ی ژت: ئەفا من به‌حس کری هه‌می ئیکاتییا ره‌ها (وحدت مطلق)ه.

۴- ئەنجام

مه‌لایه جزیری د بابه‌تی ئیکه‌تیا هه‌بوونیدا هه‌فه‌زی عارفی ئەنده‌لووسی ئبن عه‌ره‌بییه. ئەوی ژی ب هه‌مان ره‌نگ ئیکه‌تیا هه‌بوونی یا ل دویف هزرا ئیسلامی بکاره‌ینایه، نه‌کو ئیکه‌تیا هه‌بوونی یا که‌سانین وه‌کو سپینو‌زا^۱ و مایسته‌ر ئیکه‌ه‌رت^۲ باوه‌ری پی هه‌بوون، ئەو نموونه‌یین شعری ژی راستییا گۆرتنا مه‌ دیارده‌کن.

1-Baruch Spinoza

2 -Eckhart von Hochheim

جزیری ل وی باوردییه، ذاتی حهق نوورا نوورایه، ئەو ژێدهری رۆناهی و جوانیییه، هەر رۆناهی و جوانیییه کا دی یا ههبيت ژ دهرتهنجامی نوورا وی ذاتی پهیدا بوویه، کهواته بوونه وهر به شه کن ژ جیهانا نیلاهی و نابت ژێ بهینه جودا کرن، بهلی هه بوونا وان نه هه بوونه کا ره هایه، به لکو خودی ب تنی ره هایه، تشتین دی دی ژ ناچن.

هەر چهند مه لایین جزیری ب رهنگه کێ گه له ک به رفره ه و ب دیتنا مه ژ هه می شاعیرین دی یین کلاسیکین کورد پتر مفا ژ فی بابته دی تییه و ئەو خوه ب نیک ژ باوردارین مه زه به ی نیکه تییا هه بوونی ددهت زانین، بهلی جارن ژێ بو رازیکرنا فه قیه و شه رعزانان، گو تییه. ئەفا ئەم عارف (ئه هلی دلان) دیژین، هه مان نیکه تییا ره ها (وحدت المطلق) یه، به لی هوین د فی مه سه لا مه ناگه هن.

ئەو خالین نین عه ره بی وه کو لیکچواندن و خواستن د ناف بابته ی نیکه تییا هه بووندا بکارهینان، مه لایین جزیری ژێ پترین لیکچواندن و خواستن بکارهینان و مفا ژێ دی تییه، دبیت هنده ک ژ وان بکارهینان و د هه مان دهمدا وی ژێ هنده کین دی بکارهینان کو نین عه ره بی بکارهینان. بو نمونه لیکچواندن د بابته ی چیا ی تور و وادیی ئەیمه ندا دهر د که فت، هه ردیسان لیکچواندن نین عه ره بی یا ب ناف نه فس و ئەندامین له شی ژێ جزیری بکارهینانیه.

ژێدهر

ابن عربی، شیخ اکبر محی الدین (۱۴۰۰). *عناء مغرب في ختم الاولياء وشمس المغرب*. تهران: مولی، چاپ دوم.

--- (۱۳۹۳). *حجاب هستی*. ترجمه و توضیح گل بابا سعیدی، تهران: زوار، چاپ سوم.

--- (۱۴۰۳). *نقش خیال*. گردآوری محمود محمود الغراب، ترجمه محمد فرهمند، تهران: خیام، چاپ سوم.

--- (۱۳۶۶). *فصوص الحکم*. تعلیقات ابو العلاء عقیفی، تهران: الزهرا.

--- (۱۹۹۹). *فتوحات المکیة*. تحقیق احمد شمس الدین، المجلد ۴، بیروت: دارالکتب العلمیة.

بورکهارت، تیتوس (۱۳۷۳). *درآمدی بر آئین تصوف*. ترجمه یعقوب آژند، تهران: مولی.

پارسا، سید احمد و وحید نعمت (۲۰۲۰). «تیۆرا نوور (رۆناهی)» سوهروهردی ل دهف مه لایین جزیری»، *کوئفرانسێ کورد و هه رێما جزیرا فوراتی*، زانکۆیا زاخۆ.

تاهیر، محهمه د ههمه د (۲۰۲۲). *نوری باده*. سلیمانی: به ختیار، چاپی دووهم.

جزیری (۲۰۲۰). *دیوان*. توژاندنا ته حسین ئیبراهیم دۆسکی، دهۆک: ؟، چاپا دوویع.

چیتیک، ویلیام سی (۱۳۸۳). *طریق صوفیانه عشق*. ترجمه مهدی سررشته داری، تهران: مهراندیش.

- دهخدا، علی اکبر (۱۳۷۷). لغت نامه دهخدا. تهران: انتشارات دانشگاه تهران، چاپ دوم.
- دۆسكى، محەمەد ئەمىن (۲۰۱۶). فەرھەنگا سپىرئىز عەرەبى-كوردى. دھۆك: سپىرئىز، چاپا دوویى.
- زىباب خویى، عباس (۱۳۷۴). آئىنە جام. تهران: علمى، چاپ دوم.
- زیولی، رىكاردو (۱۳۶۶). آئىنە در شعر فرخى، سعدى و حافظ. تهران: فردوسى.
- سجادی، سیدجعفر (۱۳۳۸). فرهنگ لغات واصطلاحات فلسفى. تهران: ؟.
- سجادی، سیدجعفر (۱۳۸۳). فرهنگ اصطلاحات و تعبيرات عرفانى. تهران: طهورى، چاپ هفتم.
- سعیدی، گل بابا (۱۳۸۴). فرهنگ اصطلاحات عرفانى ابن عربى. تهران: شفیعى.
- شوان، ئىبراھىم ئەحمەد (۲۰۰۱). سۆفىگەرى شىعەرى ئایىنى و سۆفىگەرى لە شىعەرى كوردییه كانى مەحویدا. ھەولێر: موكریانی.
- (۲۰۲۱). شىعەرى سۆفىانە لە ئەدەبى كۆنى كوردیدا. ھەولێر: تەفسىر.
- صدرى نیا، باقر (۱۳۸۸). فرهنگ مأثورات متون عرفانى. تهران: سخن، چاپ سوم.
- عمید، حسن (۱۳۸۴). فرهنگ عمید، جلد اول و دوم. تهران: امیر کبیر، چاپ بیست و هفتم.
- القاشانى، کمال الدین عبدالرزاق (۱۳۷۰). اصطلاحات الصوفیة. تحقیق و تعلیق محمد کمال ابراهیم جعفر، قم: بیدار، الطبعة الثانية.
- کاکایی، قاسم (۱۳۹۳). وحدت وجود به روایت ابن عربى و مایستراکهارت. تهران: هرمس، چاپ ششم.
- مرعى، فرست (۲۰۲۱). «ابن عربى وتأثيره على التصوف الكردى». ۲۰ / ینایر / ۲۰۲۱، سایت <https://zahawi.org/?p=3814&lang=ar> (zahawi.org)
- معین، محمد (۱۳۸۶). فرهنگ معین. تهران: نشر زرین، چاپ سوم.
- مەحموود، سالار عەزیز (۲۰۱۴). هزرى فلسفه فى له شىعەرى مەلای جزیرى دا. ھەولێر: موكریانی.
- مەھوى (۱۳۹۲). ديوان. لىكۆلینەوه و لىكدانەوهى مەلا عەبدولكەرىمى مودەرپرىس و محەممەدى مەلا كەرىم، سنە: كوردستان، چاپى ھەشتەم.
- نالى (۱۳۹۲)، ديوان. لىكۆلینەوه و لىكدانەوهى مەلا عەبدولكەرىمى مودەرپرىس و فاتىح عەبدولكەرىم، سنە: كوردستان، چاپى نۆيەم.
- نصر، سیدحسین (۱۳۹۴). گلشن حقیقت. ترجمه انشاءالله رحمتی، تهران: سوفیا، چاپ سوم.